

ဘာသာပြန် တရားစာရာ - နေး(ရိုးရာ)

အမွေခံအဖြစ်သား

(ဝေ့ဝူယင်)

စာစဉ် - ၁၇၉

အပိုင်း(၂၄၉၃)

*

ဝေဝေယင်၏ စိတ်က လျင်မြန်စွာ အလုပ်လုပ်နေခဲ့သည်။ သူသည် ခန္ဓာကိုယ် ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်ရှိမှုကို စမ်းသပ်ကာ သိမ်မွေ့သော ပြောင်းလဲမှုများနှင့် ခွန်အားများကို ခံစားရင်း ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် ရှေ့သို့ တိုးသွားခဲ့သည်။

ဤလေးဦးသည် အတွေ့အကြုံမရှိသူများ မဟုတ်ကြသလို သေခြင်း တရား၏ ကြမ်းတမ်းမှုကို မထိတွေ့ဖူးသည့် ရိုးအသည့် လူငယ်များလည်း မဟုတ်ကြပေ။ အားလုံးက ခက်ထန်သော စစ်သည်တော်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုတိုင်းက တိုက်ပွဲဝင် ရှင်သန်နိုင်စွမ်းကို ထုတ်လွှင့်နေကြ သည်။

တိတ်ဆိတ်သော နားလည်မှုဖြင့် ချက်ချင်း တုံ့ပြန်လိုက်ကြပြီး ခိုင်မာ သည့် ကာကွယ်ရေး ပုံစံတစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြသည်။ ဓားသမား နှစ်ဦး က ဘယ်နှင့် ညာမှ ရံထားပြီး လှံကိုင်သူက အလယ်မှ ဝင်တိုက်ရန် ပြင် ထား၏။ သူတို့၏ ကိုယ်ဟန်အနေအထားများက ရှောင်တိမ်း တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဝေဝေယင်သည် သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုတိုင်း၊ သိမ်မွေ့သော အသက်ရှူသံတိုင်း ကို မှတ်သားထားခဲ့သည်။ လှံကိုင်သူနှင့် ဆယ်ပေခန့် အကွာသို့ ရောက် သောအခါ ညင်သာသော လေးကြိုးခတ်သံ တစ်ခုက လေထုကို ဖောက်ထွင်းသွားခဲ့သည်။

လုံသမားက ဘယ်ဘက်သို့ ယိမ်းလိုက်သည်။ ဝေပူယင်သည် အောက်သို့ ကိုယ်ဟန်ကို နိမ့်ဆင်းလိုက်ပြီး မြေကြီးကို ပွတ်တိုက်ကာ ခြေထောက်များ ကြားမှ ရှေ့သို့ လျှောတိုက် ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။

ဝှစ်...

ရုတ်တရက် မြားတစ်စင်းက ရှေ့သို့ ပစ်လွှတ်လိုက်ပြီး သူ၏ လည်ပင်း ရှိ နိုင်မည့် နေရာဆီသို့ တည့်မတ်စွာ ပျံသန်းလာခဲ့သည်။ အလွန်နီးကပ်သော အကွာအဝေးတွင် ဝေပူယင်က လုံသမားနှင့် အနီးကပ် ကပ်သွားကာ ဆေဘာ က လင်းလက်သွားခဲ့သည်။ ထိုအခိုက်တွင်ပင် ဓားသမားများက အရိပ် ဝံပုလွေများကဲ့သို့ လျင်မြန်စွာ ဝန်းရံလာကြ၏။

အံ့အားသင့်သွားသော်လည်း လုံသမားက ပြင်းထန်စွာ တန်ပြန်တိုက်ခိုက် လိုက်သည်။ ယိမ်းယိုင်သွားစေရန် သို့မဟုတ် ဒဏ်ရာရစေရန် ထိုးသွင်း လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝေပူယင်က ရှေ့သို့ ဖိအားပေးကာ တိုက်ခိုက်မှုကို ရင်ဆိုင်လိုက်ပြီး၊ ဟန်ချက်ကို ချိန်ညှိရန် အနည်းငယ် ကိုင်းညွတ်လိုက်၏။

လုံကိုင်ထားသော ရန်သူ၏ မျက်လုံးများက ကြောက်ရွံ့မှုများကြောင့် ပြူး ကျယ်သွားခဲ့သည်။ ဤရန်သူက အေးစက်သော တွက်ချက်မှုဖြင့် အသက် ချင်း လဲလှယ်ကာ လုံကို ဆေဘာ ဖြင့် ရင်ဆိုင်ရန် ရည်ရွယ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ စစ်မြေပြင်တွင် ထိုကဲ့သို့သော ရူးသွပ်မှုက တစ်ခါတစ်ရံ ရှင်သန် ခြင်းကို ဆိုလိုတတ်သည်။

လုံသမားသည် နက်ရှိုင်းစွာ ထိုးသွင်းရန် အသင့်ပြင်လိုက်ပြီးနောက် ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

ဖောက်...

လုံက ဝေပူယင်ကို ဖောက်ထွင်းသွားခဲ့သည်။ သို့သော် သူ၏ အရှိန်က အ

လျှော့ပေးရန် ငြင်းဆန်နေဆဲပင်။

အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ပြောင်းပြန်လှန်မှု တစ်ခုနှင့်အတူ ဝေပူယင်သည် ပဲ့ရွံ့နေသော သူ၏ ဓားသွားကို လျင်မြန်စွာ ဝေ့ယမ်းကာ လှံသမား၏ လည်ပင်းကို ခုတ်ပိုင်းလိုက်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူ၏ ရှေ့တိုးမှုကို တားဆီးထားသင့်သော လှံသည် ဘေးဘက်သို့ လိမ်ထွက်သွားပြီး လွင့်စင်သွားကာ ဓားသမား တစ်ဦး၏ ဘယ်ဘက် မျက်လုံးကို ကြက်သီးထဖွယ် တိကျမှုဖြင့် ဖောက်ထွင်းသွားခဲ့သည်။

ကျန်ရှိနေသော ဓားသမားက ခုန်ဝင်လာသော်လည်း ဓားသွားက ဝေပူယင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို လက်မအနည်းငယ် အကွာမှ လွဲချော်သွားခဲ့သည်။

လှံသမား၏ ခေါင်းပြတ်သည် ဒုတိယ ဓားသမားအား ဝေပူယင် လုံးထွေး အနိုင်ယူလိုက်သည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် သူ၏ မှေးမှိန်နေသော အကြည့်တို့က အနီးအနားတွင် ပုန်းကွယ်နေသည့် လေးသမားကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ပဲ့ရွံ့နေသော ဆေဘာ က ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်ပင်းတွင် နက်ရှိုင်းစွာ စိုက်ဝင်နေပြီး သွေးလွှတ်ကြောကို ခုတ်ပိုင်းထားခဲ့သည်။ သွေးများ ပန်းထွက်လာသည်နှင့်အမျှ ထိတ်လန့်မှုကြောင့် လေးသမား၏ မျက်နှာက ရှုံ့မဲ့သွားခဲ့သည်။

အမှောင်ထုက ထိုဦးခေါင်း၏ အမြင်အာရုံကို မျိုချသွားခဲ့ပြီး ပြင်းပြသော မေးခွန်းက နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် တီးတိုး ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

'ဘယ်လိုလုပ်ပြီး...'

ဝေပူယင်၏ နောက်ဆုံး လှုပ်ရှားမှုမှာ ဒုတိယ ဓားသမား၏ နားထင်ကို ပြင်းထန်စွာ ကန်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ့ကို လျင်မြန်စွာ ဖိချုပ်လိုက်ပြီး

သတိလစ်သွားစေခဲ့သည်။ ချွေးနှင့် သွေးများက သူ၏ မျက်ခုံးများပေါ်တွင် ဖုံးလွှမ်းနေ၏။ ၎င်းတို့ထဲမှ အများစုမှာ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်သွေးများ မဟုတ်ပေ။

"ဪ..."

ဝမ်းဗိုက်နှင့် လက်မောင်းတစ်လျှောက်တွင် သွေးများ တစ်စုံစီမှ ထွက်နေသော လတ်ဆတ်သည့် ပြတ်ရှုဒဏ်ရာများကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် သူ လက်ကို မြှောက်ရင်း ရေရွတ်လိုက်သည်။

"အလုပ်လုပ်ဖို့ လိုသေးတာပဲ..."

သွေးများ ပေကျံနေသော ဆေဘာ ဖြင့် လဲကျနေသော ရန်သူများကို သေချာစေရန် ဂရုတစိုက် ထပ်မံ စစ်ဆေးရင်း သူက မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့ကာ ရေရွတ်လိုက်သည်။

ဝေ့ဝေ့သင် သက်ပြင်းချလိုက်၏။ ထို့နောက်... ရွှေရောင် တိမ်တိုက်များဖြင့် ယှက်နွယ်နေသော ဆည်းဆာ အရောင်လွှမ်းသည့် ကောင်းကင်ယံဆီသို့ မျက်လုံးများကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

"ငါ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ..."

သူ ညင်သာစွာ တီးတိုး ရေရွတ်လိုက်သည်။

တိုက်ခိုက်ရေး ပညာရပ်သည် ဝေ့ဝေ့သင်၏ ဝိညာဉ်ထဲ၌ နက်ရှိုင်းစွာ ကိန်းအောင်းနေပေသည်။ ထိုပညာရပ်များကို ပုံရိပ်ယောင်လေ့ကျင့်မှုများနှင့် လက်တွေ့တိုက်ပွဲများမှတစ်ဆင့် သွေးကြွနေအောင် သွေးသွေး ထားခဲ့၏။ တုံ့ပြန်မှုမှသည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခြယ်လှယ်မှုအထိ သေမိုးများ၏ အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှု သဘောတရားများကို နားလည် သဘောပေါက်ရာတွင် သူ၏ ကျွမ်းကျင်မှုက ပြိုင်ဘက်ကင်းလှပေသည်။ သို့

တိုင်အောင် ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးက သူ၏ အရာ မဟုတ်သကဲ့သို့ စိမ်းသက်နေ ဆဲပင် ဖြစ်သည်။ သူ၏ တုံ့ပြန်မှုဖြစ်စေ၊ လှုပ်ရှားမှုဖြစ်စေ ပြီးပြည့်စုံသော လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်အတူ အနည်းငယ်သော အားနည်းချက်များက ဒွန်တွဲနေခဲ့၏။

လုံချက်ကြောင့် ရရှိခဲ့သော လက်မောင်းနှင့် ဝမ်းဗိုက်မှ ဒဏ်ရာများသည် ခန္ဓာကိုယ်အား လုံလောက်စွာ မထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်း၏ လက္ခဏာရပ်ပင် ဖြစ် ပေသည်။ သူသည် လှည့်စားခြင်း နည်းဗျူဟာများနှင့် ကြိုတင်မျှော်လင့် ထားမှု စွမ်းအားတို့ကို ပြီးပြည့်စုံစွာ အသုံးပြုခဲ့သော်လည်း၊ သူ၏ လက်မောင်းနှင့် ဝမ်းဗိုက်ကြားသို့ ဝင်လာသော လှံသွားကိုမူ မရှောင်လွှဲနိုင် ခဲ့ပေ။ ပြန်လည် စဉ်းစားကြည့်မည်ဆိုလျှင် သူသည် ဤထက် ပိုမိုဘေးကင်း သော နည်းဗျူဟာများကို အသုံးပြုနိုင်ခဲ့မည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း အကျိုးအမြတ် အတွက် အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ကို သူ မည်သည့်အချိန်က ကြောက်ရွံ့ဖူးပါသနည်း။ ခြိမ်းခြောက်မှုများကို အမြစ် ပြတ် ချေမှုန်းနိုင်ခြင်းထက် ပို၍ကောင်းမွန်သော အကျိုးအမြတ်ဟူသည် ရှိ နိုင်ပါဦးမည်လော။

"သူတို့က လူတွေလား..."

ဒေင်က မေးမြန်းလိုက်သည်။ ဝေ့ယင်သည် ဒေင်၏ ကြယ်တာရာ အသွင် သို့မဟုတ် လျှို့ဝှက်အမြုတေကို အာရုံမခံနိုင်သော်လည်း၊ ၎င်းတို့၏ ဆက်သွယ်မှုမှာမူ နဂိုအတိုင်း ရှိနေသေးကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။ ၎င်းက သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အမှန်တကယ် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်ကြောင်း ညွှန်ပြ နေ၏။

"သူတို့ လှုပ်ရှားတာ လူတွေနဲ့ တူတယ်..."

အိုရီက မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

"သူတို့က လူသားပုံစံရှိပြီး တိုက်ခိုက်ရေး ဝင်ပါတွေနဲ့ သိုင်းပညာ အခြေခံကို နားလည်ထားတဲ့ လေ့ကျင့်သင်ကြားထားတဲ့ စစ်သည်တွေလို လှုပ်ရှားသွားကြတာ... ဒါက လူတွေမှာပဲ သီးသန့်ရှိတာ မဟုတ်ဘူး..."

ဘုရင်က ပြင်ဆင်ပြောကြားလိုက်ရာ၊ အိုရီမှာ စဉ်းစားဟန်ဖြင့် တအင်းအင်း ညည်းတွားသွားတော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုညည်းတွားသံများက သီချင်းငယ်လေး တစ်ပုဒ်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားလေ၏။

ဝေဂူယင်သည် သံချပ်ကာဝတ်စုံနှင့် အရပ်မြင့်မြင့်လူထံမှ သံခမောက်ကို ချွတ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ သေဆုံးသွားသည့်တိုင် အံ့အားသင့်မှုများ အေးခဲကျန်ရစ်နေသည့် ကျယ်ပြန့်သော မျက်လုံးတစ်စုံကို မြင်တွေ့လိုက်ရပေသည်။ ကြေးဝါရောင် အသားအရေ၊ တိုတောင်း၍ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော ဆံပင်များ၊ ဖြောင့်စင်းသော နှာတံနှင့် ထူထဲသော မျက်ခုံးမွေးတို့က ထင်းနေ၏။

"ဒါက မိန်းမလား၊ ယောက်ျားလား..."

ထူးဆန်းစွာ ဝေခွဲမရဖြစ်နေသော မျက်နှာသွင်ပြင်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဝေဂူယင်က အသံထွက်၍ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

သူက သိချင်စိတ်ဖြင့် သေချာစေရန် ထိုသူ၏ ပေါင်ကြားသို့ လက်ဖြင့်စမ်းကြည့်ရန် အနီးသို့ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချလိုက်သည်။

"ဟင်း..."

သူ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီးနောက် သူ၏ဘောင်းဘီထဲသို့ လက်နှိုက်ကာ သူ၏ကိုယ်ပိုင် ပေါင်ကြားကို စမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေသော အရာကို စမ်းမိလိုက်သောအခါ၊ သူသည် ချက်ချင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး စဉ်းစားခန်း ဝင်သွားလေတော့သည်။

သံချပ်ကာဝတ်စုံနှင့် အရပ်မြင့်မြင့်လူတွင် မိန်းမအင်္ကျီဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားအင်္ကျီဖြစ်စေ လုံးဝ မရှိချေ။ သူတို့သည် အမှန်တကယ် လိင်မဲ့များ ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကောင်းကင်ဘုံ နတ်မျက်လုံးများ သို့မဟုတ် ဝိညာဉ်အာရုံ ကို အားကိုး၍မရသောကြောင့်၊ သူသည် ခန္ဓာဗေဒဆိုင်ရာ နားလည်မှုကို သာ အသုံးချခဲ့ရသည်။ သို့သော် သူ၏ ပျော့ခွေနေသော အလျားကို အနည်းငယ် ထပ်၍ပွတ်သပ်ရင်း ခြေရာခံလိုက်သောအခါ သူ၏ နှလုံးသား ထဲတွင် မသေချာမှု မီးပွားတစ်ခု တောက်လောင်လာခဲ့၏။

"တခြားသူတွေကို စစ်ကြည့်လိုက်ဦး..."

ဧဒင်က ပြောလိုက်သည်။ လေသံအရ ၎င်းတို့သည် ဝေဂူယင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် မရှိနေသော်လည်း၊ သူသာ ဖုံးကွယ်ထားလိုခြင်း မရှိပါက သူ၏ အတွေးတိုင်းကို ဧဒင်က နီးကပ်စွာ သိရှိနိုင်သေးကြောင်း ထင်ရှားနေ ပေသည်။

ဝေဂူယင်သည် မကြာမီကမှ သေဆုံးသွားသော ရုပ်အလောင်းများကို စစ်ဆေးရန် တွေဝေမနေခဲ့ပေ။ ပို၍ အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ သူ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်လိုက်သော်လည်း မြက်ပင်၏ အရိပ်အယောင်လေးမျှပင် မရှိဘဲ ကျိုးတိုးကျဲတဲ ပေါက်နေသော သစ်ပင် ပိန်ပိန်လေးများနှင့် ကျောက်တုံးများပြည့်နှက်နေသည့် ဒေသတစ်ခုမှလွဲ၍ မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သံချပ်ကာနှင့် အရပ်မြင့်မြင့်လူ သည် ပြင်းပြသော စိတ်ဆန္ဒဖြင့် လိုက်လံဖမ်းဆီးနေသည့် ဤလေး ယောက်၏ ရန်မှ လွတ်မြောက်ရန် ဤနေရာသို့ အပြင်းအထန် ထွက်ပြေး လာခဲ့ပုံရ၏။ ဤနေရာသည် မည်သည့် စစ်မြေပြင်နှင့်မဆို အလွန် ကွာဝေး ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သူ ခန့်မှန်းရမည်ဆိုလျှင် ဘေးရှိ အလောင်းပုံကြီးကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်

ဤနေရာသည် သေဆုံးသူများကို နောက်ပိုင်းတွင် မီးရှို့ရန် သို့မဟုတ် မြေ မြှုပ်ရန် သတ်မှတ်ထားသော နေရာတစ်ခု ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အကြမ်းဖျင်း ကြည့်လိုက်သည်နှင့် သူ၏ သံချပ်ကာသည် မည်သည့်အဖွဲ့နှင့်မျှ ဒီဇိုင်းပုံစံ တူညီမှုမရှိကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အရာအားလုံးကို လက်ငင်းခြိမ်းခြောက်မှုတစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်ရန် မတွန့်ဆုတ်ဘဲ သူက ပြတ်ပြတ်သားသား ပြုမူခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် သေဆုံးခြင်းသည် သူ၏ မူလကမ္ဘာတွင် ထာဝရအိပ်စက်ခြင်း သို့မဟုတ် တည်ရှိမှု ပျောက် ကွယ်သွားခြင်း ဖြစ်သွားနိုင်ခြေမှာလည်း မဖြစ်နိုင်သည့် အရာတစ်ခုတော့ မဟုတ်ပေ။

သေဆုံးသွားသူများ၏ ရုပ်အလောင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့သည် လည်း တူညီစွာဖြင့် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး ခွဲခြားမရသော ရုပ်သွင်ပြင်များ ရှိပြီး လိင်မဲ့များဖြစ်ကြောင်း ဝေဂူယင် သိရှိသွားခဲ့သည်။ သို့သော် သူတို့ တွင် ဖြူဖျော့သော အသားအရေရှိပြီး ကွန်ရက်ခေါင်းစွပ်များဖြင့် စည်းနှောင်ထားသော အလွန်ရှည်လျားသည့် ဆံပင်များ ရှိကြ၏။ သေဆုံး နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော အလောင်းများကိုလည်း သူ စစ်ဆေးကြည့်ခဲ့ သည်။ ၎င်းတို့သည်လည်း လိင်မဲ့များပင် ဖြစ်ကြသည်။

ဝေဂူယင် သူ၏ ဘောင်းဘီထဲတွင် ခေါက်သိမ်းထားသော အိပ်မောကျနေ သည့် နဂါးကို ထပ်မံ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ အစောပိုင်းက သူ့ကို မျက်မှောင်ကြုတ်စေခဲ့သည့် ပြဿနာမှာ ၎င်းအရာ ရှိနေခြင်းသက်သက် ကြောင့် မဟုတ်ပေ။ ပိုးသား၊ ဝါဂွမ်းနှင့် ပိုလီစတာ စသည့် အမျိုးအစား စုံလင်လှသော စစ်မြေပြင်များတွင် လှပသော ပြိုင်ဘက်များကို အောင် နိုင်ရန် သူ အသုံးပြုခဲ့သည့် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်အစစ်အမှန် နဂါးနှင့် ကွက်တိ တူညီနေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

"ငါ့ရဲ့ အစစ်အမှန် ဝိညာဉ်က အရင်က အလောင်းတစ်ခုဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဒီ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံကို ပြောင်းလဲပစ်လိုက်တာ ဖြစ်ရမယ်..."

ဝေ့ဝေ့ယင်က ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။ ၎င်းက အစောပိုင်းတွင် သူနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေသော သိုင်းပညာများကို အဘယ်ကြောင့် လုပ်ဆောင်နိုင် ခဲ့ပြီး တိကျသော လှုပ်ရှားမှုများကို အဘယ်ကြောင့် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သနည်း ဆိုသည်ကို ရှင်းပြနေပေသည်။ ၎င်းက သူ၏ဝိညာဉ်နှင့် တည်ရှိမှု မူဘောင် တို့သည် ဤကမ္ဘာသစ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်ကြောင်း အနည်းနှင့်အများ အတည်ပြုပေးနေ၏။ ဤခန္ဓာကိုယ်သစ်ထဲသို့ ရောက်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
